

בש"פ 8713/22 - מנחם חיים נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 8713/22

לפני: כבוד השופט ע' גרוסקופף

העורר: מנחם חיים

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

ערר על החלטת בית המשפט המחוזי בחיפה מיום
8.12.2022 במ"ת 4598-10-22 שניתנה על ידי כבוד
השופט ניצן סילמן

תאריך הישיבה: ח' בטבת התשפ"ג (1.1.2023)

בשם העורר: עו"ד ירון פורר
בשם המשיבה: עו"ד עמרי כהן

החלטה

לפניי ערר על החלטתו של בית המשפט המחוזי בחיפה (כב' השופט ניצן סילמן), במסגרתה הורה על מעצרו של העורר עד תום ההליכים המשפטיים נגדו.

לאחר ששמעתי את באי-כוח הצדדים הגעתי למסקנה כי יש לדחות את הערר. המסוכנות הנשקפת מהעורר בהינתן כתב האישום החמור נגדו ברורה, והיא מודגשת בתסקיר השלילי שהוגש בעניינו. במצב דברים זה, החלטתו של בית משפט קמא כי בשלב זה לא ניתן להורות על שחרור לחלופת מעצר, אף לא על העברה למעצר בפיקוח אלקטרוני, מתבקשת.

עמוד 1

הנקודה היחידה שמצאתי לנכון להבהיר, היא שבשונה מבית משפט קמא, ספק בעיני אם בהליך שלפנינו קיימת עילה של חשש לשיבוש הליכי משפט, וזאת בהינתן שהמחלוקת המרכזית בתיק העיקרי היא בשאלת הזיהוי (ולא עצם התרחשות האירוע), כאשר הראיות הנוגעות לעניין זה הן בעיקרן ראיות אובייקטיביות (ממצאי DNA וסרטי מצלמות אבטחה), ולא עדות מי מהעדים בתיק, ובכלל זה גם לא עדות המתלוננת (שלפי הודעתה לא זיהתה את תוקפה). למותר לציין כי אין בכך כדי להפחית מעוצמת עילת המסוכנות, אשר מתקיימת בוודאי במקרה זה. ודוק, חשיבות חידוד עניין זה עשויה להתגלות במקרה שהמשפט יתארך באופן שיעורר צורך לאזן בין התמשכות המעצר לבין עילות המעצר. או אז, לאור האמור, קשה להניח כי במקרה דנן יש לייחס חשיבות מרכזית למועד העדת המתלוננת, ובוודאי שאין לקבוע עניין זה כתנאי לבחינת אפשרות להעברת למעצר בפיקוח אלקטרוני, לכשהדבר יהיה רלוונטי. ואולם, כאמור, עוד חזון למועד.

לאור האמור, הערר נדחה.

ניתנה היום, ח' בטבת התשפ"ג (1.1.2023).

ש ו פ ט